

ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳ ಒಡಕಲು ಪ್ರತಿಮೆ

ಶೈ ಹಿಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳ ಮಾತಿಗೆ, ಹೇಳಿಕೆಗೆ ಜನಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಫೇನತೆ, ಮಹತ್ವ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಜನರ ಒಳಮಾತಿಗೆ ದನಿ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು; ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಿತ್ತು. ಸಾಹಿತ್ಯಿಯ ನಡೆಯನ್ನು ಜನರು ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ನೀಡಿದರೆ, ಕುವೆನ್‌ಪು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರ ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಾಹಿತ್ಯಿಯ ಆ ಫನಗಂಭೀರ ಬಿಂಬ ಪ್ರವಿರವಾಗಿ ಈಗ ಉಳಿದಿಲ್ಲ; ಆ ದನಿ ಅದೆಲ್ಲೋ ಏಳಲಾಗದ ಆಳದ ಕೆಸರಲ್ಲಿ ಹೂತುಹೋಗಿದೆ. ರಾಜಕಾರಣೆಯ ಅರಹತುವಿಕೆಗೂ ಈ ಬುದ್ಧಿಜೀವಿಗಳ ದಸಿಗೂ ಅಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಈಗಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರ ಮಾತಿನಂತೆ ಅದೂ ಒಂದಾಗಿ, ಪ್ರಕಟವಾಗಿ ಕೊಣ್ಣಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಇವೆಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯಿದು ತಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಶುಭವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡ, ಬದುಕು-ಬರಹಕ್ಕೆ ಘರಕೆಲ್ಲದಂತೆ ಬಾಳುವ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು ಈಗ ಕಡಿಮೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಅಕಾದೆಮಿ, ಪ್ರಾಧಿಕಾರಗಳ ಅಳ್ಳಕ್ಕೆ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕುಲಪತಿ ಸಾಫ್ತನಾಸ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭೀಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಕಾಯುವ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೀಯನ್ನು ಅಡವಿಟ್ಟ, ಜಾತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಯ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು ಇರುವಾಗ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಬರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಂಥ ಸಾಫ್ತನಮಾನಗಳು ಸಿಕ್ಕ ಬಿಕ್ಕ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಟೋಕಿಸುವ ನೈತಿಕ ಇತ್ತೀಚ್ಚೆಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಗೆಯೇ ಇಷ್ಟಿಕ್ಕಿನ ಮಾತನ್ನು ಆದಿ ಮುಜಗರಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಿದ ಜಾಣಿರು ಅವರು. ಅಧಿಕಾರಿಸ್ತರೊಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳ ಪ್ರೇಮ ಗುಟ್ಟಬಿಗಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದು ಈಗಿಗ ಜನರ ಗೇಲಿಯ ವಸ್ತುವಾ ಆಗಿದೆ!

ಸಾಫ್ತನಮಾನದ ಹಂಗು ತೋರೆದವರು ಮಾತ್ರ ಜನರ ದನಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಅದಕ್ಕೆ ಗಟ್ಟಿಯಾದ ನೈತಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಡಿವಿಜೆ, ಲಂಕೇಶ್, ತೇಜಸ್ಸಿ ತರಹದ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಆ ಬಗೆಯೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನವನ್ನು ಕಡಿಮೆ. ಸಮಾಜದ ದನಿಯಾಗುವ, ಅದನ್ನು ಅಧಿಕಾರದ ಗದ್ದುಗೊಂಡೆಳುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪ. ಕೆಲ ನಾಜೂಕಿಯ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು ತಮ್ಮ ಮನೆಮೆರ ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಬರುವದಿಲ್ಲ. ಸಜ್ಜನರು ತಮ್ಮ ಮಹಾತ್ಮಿಗಳ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವಾಲ್ಯಾನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಭರದವಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಜ ನಾಡಿನ ನೇಲ, ಜಲ, ನುಡಿಯ ಕುರಿತಂತೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಲು ಪ್ರಯೋತ್ಸಾಹವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಹಿತ್ಯಿಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕವಾದ ಬೌದ್ಧಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗೆ ಹಲವು ಬಿರುಕುಗಳು ಮೂಡಿವೆ. ಆ ಹಿಂದಿನ ಬಿಂಬ ಅವರಿಂದಲೇ ಅಳಿಸಿಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಮರಳುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭರವಸೆಯೂ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದ ಆತ್ಮಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಯಾಗಿ ಅದನ್ನು ಆಗಾಗ ಎಟ್ಟಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯಿಗಳು ತಾವು ಸಮಾಜದಿಂದ ಪಡೆದ್ದರಲ್ಲಿ ತುಸುವಾದರೂ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿದೆ ಕೃಪಣಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಮಾಜದಿಂದ ದೂರವಾಗಿ ತಮ್ಮದ್ದು ಸ್ವತ್ವತ್ವದಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುರುವುದು ಚಿಂತನೆಗೆ ಅರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಸಂದೀಪ ನಾಯಕ